

Ik schrijf de persoonsvorm in de tegenwoordige tijd. Ik denk aan de stam.

persoon?					
1e	2e	3e			
ik jij	jij ...	hij ...	wij ...	nu
stam	stam+t				

werken Ik werk hard.
 spelen Hij speelt in de keuken.
 worden Word jij ziek?
 glijden Ik glijd op het ijs.
 vertellen Papa vertelt verhalen.
 vermoeden Vermoed jij het ook?
 beloven Hij belooft het mij.
 fotograferen Oma fotografeert veel.
 rusten Ze rust voldoende.
 feliciteren Hij feliciteert mij.
 onthouden Onthoud jij dat?
 onthouden Nee, ik onthoud niet zo goed.
 onthouden Mijn broer onthoudt beter.
 sorteren Opa sorteert postzegels.
 verzenden Jij verzendt dagelijks e-mails.
 beantwoorden Wie beantwoordt die mails?
 wreken Hij wreekt zich.
 zeggen De man zegt niets meer.

naam _____

datum _____

Ik schrijf de persoonsvorm in de tegenwoordige tijd.

De witte wolf – deel 5

Moeder wolf, La Sombra,

(uitrekken) rekt zich uit.

Straks (vertrekken) vertrekt ze op jacht. Ze (schudden) schudt eens met haar kop. De warmte van het nest (verleiden) verleidt haar. Maar nee, iedereen (hebben) heeft honger. Het (worden) wordt tijd dat ze vertrekt. Hangoor (melden) meldt zich bij haar, maar hij (krijgen) krijgt een klap. 'Jij (blijven) blijft hier. (Houden) houd of hou je maar rustig en stil. Misschien (verbeelden) verbeeld ik het me, maar ik (vermoeden) vermoed dat de rover in de buurt is.' 'Wat (bedoelen) bedoelt mama met de rover?', (denken) denkt hangoor. Na een uurtje (vervelen) verveelt de hond zich in dat donkere hol. Hij (wandelen) wandelt naar buiten. Het zonnetje (branden) brandt op zijn witte huid. Hangoor (sluipen) sluipt traag achter hem aan. Gehuil (breken) breekt de stilte. Een eekhoortje (vallen) valt op de grond. Het (bloeden) bloedt.

naam _____

datum _____

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd over in de juiste kolom. Als ik twijfel, dan kijk ik in mijn Loepje.

Klankverandering?	
nee	ja
Twijfel? Zoek het op!	

infinitief + v.t.	klankverandering	geen klankverandering
spelen, ik speelde	_____	ik speelde
lopen, hij liep	hij liep	_____
zingen, zij zong	zij zong	_____
zuchten, hij zuchtte	_____	hij zuchtte
kopen, mama kocht	mama kocht	_____
geven, opa gaf	opa gaf	_____
bloeden, hij bloedde	_____	hij bloedde
kijken, ik keek	ik keek	_____
forceren, ik forceerde	_____	ik forceerde
vinden, hij vond	hij vond	_____

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd.

binden, ik bond	genezen, hij genas
klimmen, hij klom	bewegen, ik bewoog
lezen, ik las	geven, ik gaf
kruipen, hij kroop	begraven, hij begraeft

naam _____ datum _____

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd. Het zijn werkwoorden met klankverandering.

De witte wolf – deel 6

De kleine welpen (kijken) keken omhoog. Een raar wezen (springen) sprong vlug naar beneden. Hangoor (kunnen) kon vluchten. Ook de terriër (vliegen) vloog naar het hol. Voor de rest van de welpen (zijn) was het te laat. Het beest, een grote hermelijn, (slaan) sloeg met zijn vlijmscherpe nagels. Als messen (snijden) sneden die door de nog fijne huid van de babywolven. Bebloed (blijven) bleven de lijkjes liggen. De ogen van de hermelijn (glimmen) glommen. Hangoor en de terriër (brengen) brachten de rest van de tijd binnen door. Maar La Sombra (laten) liet niet op zich wachten. Ze (hebben) had het gehuil gehoord. Even later (komen) kwam ze aan het hol. Ze (kijken) keek naar binnen. Haar lieveling (blijken) bleek ongedeerd.

Met droevige ogen (begraven) begraeft ze haar jongen. Ze (buigen) boog even de kop. Toen (breken) brak haar gehuil de stilte.

naam _____ datum _____

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd. Het zijn werkwoorden zonder klankverandering.

Klankverandering?	
nee	ja
stam+te, ten +de, den	
ik werkte hij rustte wij antwoordden	

- De baby (*trappelen*) trappelde in zijn box.
- Marie (*uittachen*) lachte mij uit.
- Hij (*veranderen*) veranderde vlug van fiets.
- Die auto (*botsen*) botste frontaal op een tegenligger.
- Ik (*struikelen*) struikelde over een steen.
- We (*schaatsen*) schaatsten op het ijs.
- Hij (*wuiven*) wuifde naar ons.

Ik schrijf eerst de stam, daarna de persoonsvorm.

starten	<u>start</u>	Hij	<u>startte</u>	de motor.
wachten	<u>wacht</u>	Wij	<u>wachtte</u>	in de tent.
barsten	<u>barst</u>	Mijn hoofd	<u>barstte</u>	van de pijn.
haasten	<u>haast</u>	Hij	<u>haastte</u>	zich.
spurten	<u>spurt</u>	Papa	<u>spurtte</u>	even.
bloeden	<u>bloed</u>	Ik zag dat ik	<u>bloedde</u>	.
uitrusten	<u>rust uit</u>	Mama	<u>rustte uit</u>	.

naam _____ datum _____

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd. Het zijn werkwoorden zonder klankverandering.

De witte wolf – deel 7

Het gehuil van de wolf (*scheuren*) scheurde de stilte van de morgen. Ergens ver weg (*horen*) hoorde de grote Zwarte Wolf haar gehuil. Maar het (*interesseren*) interesseerde hem niet meer. La Sombra (*schudden*) schudde opnieuw het hoofd. Toen (*beantwoorden*) beantwoordde ze het huilen van de twee jongen. Hun magen (*knorren*) knorden. Ze (*willen*) wilden eten. La Sombra (*sleuren*) sleurde een stuk wild tot bij hen. En toen (*uitrusten*) rustte ze uit. Ze (*trachten*) trachtte de triestigheid te vergeten. Ze (*proberen*) probeerde alleen aan morgen te denken. Ze (*schatten*) schatte de overlevingskansen van de witte welp laag in. Je weet, ze (*noemen*) noemden hem de witte wolf, omdat hij erg wit en onbehaard was. Haar aanwezigheid en haar tanden (*vergroten*) vergrootten natuurlijk die kansen. Maar de jacht (*wachten*) wachtte, elke dag opnieuw.

naam _____ datum _____

6 KIJKER 3 Oefening 36

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd. Het zijn werkwoorden zonder klankverandering.

Ik denk steeds aan de stam van het werkwoord!

Klankverandering?	
nee	ja
stam+te, ten +de, den	
ik werkte hij rustte wij antwoordden	

verwonden – bloeden

Hij verwondde zich en bloedde aan zijn been.

beloven – wachten

Wout beloofde dat hij op haar wachtte.

verfrissen – haasten

Hij verfriste zich even en haastte zich verder.

starten – spurten

De atleten startten en spurten om ter eerst.

wandelen – rusten

Ik wandelde eerst en rustte toen even.

wassen – poetsen

Jefke waste zich en poetste zijn tanden.

regenen – tochten

In dat huis regende het binnen en tochtte het.

vermoeden – smaken

Oma vermoedde dat de taart lekker smaakte.

naam _____ datum _____

6 KIJKER 3 Oefening 36

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd.

De witte wolf – deel 8

La Sombra (vinden) vond het niet gemakkelijk om haar witte zoon op te voeden. In het dal, bij de andere wolven, (worden) werd daarmee gelachen. Vooral haar vroegere man, de Zwarte Wolf, (hebben) had gezworen dat mormel te doden. En op een dag (staan) stond hij oog in oog met de lieveling van La Sombra. De terriër (beseffen) besepte dat zijn laatste uur was geslagen. De Zwarte Wolf (uithalen) haalde uit met zijn klauwen, maar de terriër (omdraaien) draaide zich vliegensvlug. Hij (ontwijken) ontweek de gewisse dood, maar (bloeden) bloedde wel aan zijn rug. Toen (vluchten) vluchtte hij weg. Dat (verrassen) verraste de Zwarte Wolf die niet meer zo jong (zijn) was. Hij (zetten) zette de achtervolging in. Maar de terriër (komen) kwam aan een rivier en (zwemmen) zwom naar een eilandje. De Zwarte Wolf (achtervolgen) achtervolgde hem. Aan het eilandje (vinden) vond hij geen plaats om aan land te komen. De glibberige grond (bieden) bood geen houvast.

naam _____ datum _____

6 KIJKER 3 Oefening 37

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd.

Klankverandering?	
nee	ja
stam+te, ten +de, den	Twijfel? Ik zoek het op!
ik werkte hij rustte wij antwoordden	t of d? Ik luister naar de wij-vorm.

- duren Het duurde wel erg lang.
- sneeuwen Het sneeuwde een hele nacht.
- dragen Hij droeg waterdichte botten.
- aanrichten De storm richtte veel schade aan.
- kosten Dat kostte veel te veel.
- vinden Hij vond zijn sleutels niet.
- blijven Het bleef maar regenen.
- vertellen Oma vertelde over vroeger.
- hebben Wat had hij het koud.
- praten Hij praatte aan één stuk door.
- nadenken Ik dacht eens goed na.
- leiden De gids leidde ons door het museum.
- eten Stien at graag spaghetti.
- redden Hij redde de drenkeling.
- bevrijden De soldaten bevrijdden de gevangene.
- vragen Hij vraagde de weg.
- tasten De vrouw tastte in de duisternis.

naam _____ datum _____

6 KIJKER 3 Oefening 37

Ik schrijf de persoonsvorm in de verleden tijd.

De witte wolf – deel 9

Dat witte mormel (*keffen*) kefte als een duivel en (*bijten*) beet overal waar hij maar (*kunnen*) kon.
 Op den duur (*verzwakken*) verzwakte de Zwarte Wolf. Met bloeddorlopen ogen (*moeten*) moest hij terugzwemmen, ook omdat hij in de verte het gehuil (*horen*) hoorde van La Sombra. En die feeks met haar scherpe tanden (*ontmoeten*) ontmoette hij liever niet. De Zwarte Wolf (*verdwijnen*) verdween in het bos en daar (*staan*) stond La Sombra. Ze (*turen*) tuurde naar het eiland en (*herkennen*) herkende de witte vlek aan de overkant, haar zoon. 'Mijn Witte Wolf', (*glunderen*) glunderde ze fier. Hij (*verzetten*) verzette zich tegen zijn vader en hij (*leven*) leefde nog. Ach, hoe (*haten*) haatte zij de wolf die bijna haar zoon (*vermoorden*) vermoordde. De komende maanden (*oefenen*) oefenden ze om hem beter te kunnen verdedigen. De Witte Wolf (*worden*) werd niet groot, maar (*krijgen*) kreeg stevige spieren en vooral (*ontwikkelen*) ontwikkelde hij een ijzersterke beet.

naam _____ datum _____